

Met de kinderen naar Mali voorbeeldreis

Mijn ouders willen graag naar Mali.

Dat ligt in Afrika, ongeveer in het midden van die bol links boven als je op de landkaart kijkt.

Ik had er nog nooit van gehoord! Jij wel?

Wist je dat daar goud in de grond zit en dat het vroeger een heel rijk land was? Dat was toen Mansa Musa koning was. Hij reisde met een hele lange stoet kamelen beladen met goud door de woestijn, helemaal naar Marokko om goud aan de koning van Marokko te geven.

Nu is het geen rijk land meer. De mensen hebben er niet zo veel geld, maar wel elke dag zon!

Bijna alle mensen hebben er een zwarte huid. En ze praten een andere taal. Ze dragen er graag mooie kleren. De meisjes hebben hun haren vaak in vlechtjes met kraaltjes en de jongens zijn dol op voetbal. Ze houden net als wij van feesten. Dan maken ze muziek en dansen ze. En meestal wordt er ook bij gegeten. Voor een bruiloft zijn de vrouwen wel een paar dagen aan het koken. De meeste mensen trouwen er op zondag. Dan rijden er auto's en motoren

toeterend door de straten. En het feest is ook gewoon op straat, in een tent voor de deur van het huis. Veel van die huizen zijn gemaakt van leem, dat is een soort bruine modder. Daar maken ze leemstenen van, die metselen ze en daarna smeren ze de muren dan nog met modder in, zodat ze glad worden.

Wist je trouwens dat er vroeger heel veel ontdekkingsreizigers naar Mali zijn gereisd? Ze gingen op zoek naar Timboektoe. Ja, die stad bestaat echt! Maar, het is heel ver de woestijn in. Wel bijna duizend kilometer vanuit het zuiden van het land. Daar gaan we niet heen, maar wel naar het land van de Dogon. Daar hebben ze maskers en daar dansen ze mee als er een feest of een bijzondere gelegenheid is. Er zijn allerlei verschillende soorten maskers. Elk masker heeft zijn eigen betekenis. En daar ben ik heel nieuwsgierig naar.

Ik wil ook naar Mali!

In het kort

1. reis naar Bamako
2. Bamako - Siby
3. Siby en omgeving
4. Siby - Ségou
5. Ségou en omgeving
6. Ségou - Djenné
7. Djenné e.o.
8. Djenné - Mopti
9. Mopti - Dogonland
10. Dogonland
11. Dogonland - San
12. San - Sikasso
13. Sikasso en omgeving
14. Sikasso - Sélingué
15. Sélingué
16. Sélingué - Bamako - vertrek
17. thuiskomst

Van dag tot dag

Dag 1 (vrijdag): reis naar Bamako

We gaan met het vliegtuig, zo'n hele grote, waar veel mensen in kunnen helemaal naar Afrika. Het is best een lange reis, want we moeten natuurlijk ook eerst naar het vliegveld toe met onze koffers. En spannend is het ook.

Gelukkig worden we op het vliegveld van Bamako, dat is de hoofdstad van Mali, opgehaald door onze chauffeur en onze gids. Samen met hen gaan we op ontdekkingsreis. Zij spreken gelukkig wel de taal en ook kennen ze de weg. Ze zullen goed voor ons zorgen als we in hun land op bezoek zijn. En ze gaan ons ook alles uitleggen, zodat we over een paar weken een heleboel over Mali weten en ook heel veel leuke dingen hebben gedaan.

overnachting: Bamako

Dag 2 (zaterdag): Bamako - Siby

Vanochtend kunnen we een beetje wennen en gaan we de stad bekijken, maar voordat we dat gaan doen moeten we eerst geld wisselen. Ze betalen hier met CFA's. Net als in een heleboel andere landen in dit deel van Afrika. Voor een euro krijgen we er wel 650. Papa en mama krijgen zelfs biljetten van 10.000 CFA. We zijn heel rijk hier.

Sommige mensen kijken naar ons, want ze zien niet elke dag blanke kinderen. Ze zijn heel nieuwsgierig naar ons, net zoals wij naar hen. Ze hebben allemaal donkerbruine ogen en bijna zwarte haren en hun huid is veel dikker dan die van ons. Zullen we even bij iemand gaan voelen? We gaan ook naar het museum, daar is heel veel te zien over het land. En er is een mooie tuin bij met speeltoestellen. We kunnen er ook eten tussen de middag.

Na het eten rijden we dan naar Siby. Dat is ongeveer 50 kilometer. Niet zo ver dus. Daar hebben ze heel veel rotsen. Ik heb er zin in!

overnachting: Siby

Dag 3 (zondag): Siby en omgeving

Die rotsen waar ik het gisteren al over had, die zijn hier echt heel dichtbij. Vandaag gaan we er eentje bezoeken, dat is een rots met een groot gat erin, het lijkt wel een poort. Er wordt gezegd

dat dat vroeger ook allemaal rots was en dat iemand er met een pijl en boog een gat in geschoten heeft. Dat verhaal wil ik wel eens horen! Er is ook ergens een waterval, dat is verderop. De weg ernaartoe is van zand en soms is die zo slecht dat je er bijna niet kunt komen. Dat is vooral als het geregend heeft. Ik hoop dat de we er vandaag wel kunnen komen, dan kunnen we daar picknicken.

En als het niet kan, dan vragen we de gids om ons mee te nemen naar een grot. Ze zeggen dat er hier in de buurt ook een grot is, waar water uit de rots komt. En niemand weet waar dat water vandaan komt. Mensen klimmen zelfs met lege flessen naar boven om er water te halen.

overnachting: Siby

Dag 4 (maandag): Siby - Ségou

Vandaag reizen we verder. We gaan naar Ségou. Dat is een stad, die aan de rivier de Niger ligt. De Niger is de langste rivier van Afrika en die slingert meer dan 1.000 kilometer door Mali. In Ségou zijn ze er heel blij mee, want water is belangrijk in Mali. Het regent er namelijk maar een paar maanden per jaar. En om rijst en groenten te kunnen verbouwen hebben ze natuurlijk water nodig. Dat water halen ze hier dus uit de rivier.

Bij het water is van alles te zien. De mensen wassen er hun kleren en ze doen er de afwas. Dat komt omdat ze niet allemaal thuis een kraan hebben. En omdat het water uit de kraan best duur is. Voor de was en de afwas is best veel water nodig, dus doen ze dat liever in de rivier.

We gaan meer dan 300 kilometer rijden vandaag. We boffen want tussen Bamako en Ségou is een heel stuk nieuwe weg, dus we kunnen fijn doorrijden. Het landschap is hier heel anders en er zijn bomen, die we thuis niet kennen, zoals de apebroodboom. Een baobab noemen ze dat hier. Het lijkt wel of die met de wortels de lucht in groeit.

Vroeger, dat was voordat het land Mali heette, was er een Bambara-koninkrijk. Dat was heel groot en had andere grenzen dan het land nu heeft. Ségou was daar toen de hoofdstad van. Maar nu is dat niet meer zo. Dat heet nu Segoukoro en het ligt vlakbij Ségou. De laatste koning ligt daar trouwens ook begraven. Als de reis snel gaat, kunnen we misschien nog wel even stoppen om een kijkje in Segoukoro te nemen, voordat we in Ségou aankomen.

In Ségou gaan we de markt bezoeken. Elke maandag is dat. Dan komen de mensen vanuit dorpen uit de hele omgeving naar de stad. Er lopen vrouwen met manden op hun hoofd en overal staan ezelkarren en motortaxi's. De markt is hier vlakbij de rivier. De mensen, die in dorpen aan de overkant wonen, komen zelfs per boot naar de markt. Bijvoorbeeld de vrouwen uit de pottenbakkersdorpen. Die verkopen de potten, die ze deze week gemaakt hebben.

Er is heel veel te zien op de markt. En overal ruikt het anders. Er is een deel waar ze gedroogde vis verkopen en er zijn heel veel vrouwen, die groenten verkopen. Maar ook grote stukken zeep, plastic emmers en allerlei kruiden.

In Ségou hebben ze ook bogolan werkplaatsen. Daar worden katoenen doeken geweven en daarna beschilderd. Daar gebruiken ze verven voor, die gemaakt zijn van bladeren en bast van bomen. En ze verven er ook met modder. Als we daar heen gaan, mogen wij dat ook proberen.

overnachting: Ségou

Dag 5 (dinsdag): Ségou en omgeving

Vandaag zijn we de hele dag in Ségou. We gaan van alles doen en we kunnen ook fijn zwemmen in het zwembad bij het hotel.

Vanochtend gaan we op bezoek in een heel klein dorpje. Het is zo klein, dat ze er niet eens een winkel hebben. De mensen in dat dorp maken hele mooie tekeningen op kalebassen. Die tekeningen maken de vrouwen en mannen door ijzer in vuur warm te maken en met dat hete ijzer op de kalebas te tekenen.

Vanmiddag, zo tegen drie uur, gaan we naar een ander dorp. Dat is een pottenbakkersdorp en dat ligt aan de overkant van de rivier. Daar gaan we heen met een boot, over de rivier de Niger. Daar gaan we kijken hoe de vrouwen, die gisteren op de markt waren de potten maken. Ze doen dat allemaal met de hand. En elke vrouw op het eigen erf. Sommigen hebben daar een speciaal klein huisje voor en anderen doen het buiten. Ze hebben er geen fabriek en ook geen ovens. De vrouwen werken wel samen hoor, ze doen dat in iets wat een coöperatief heet. Zo regelen ze samen het vervoer van de potten naar de markt; ook dat gaat per boot en hebben ze samen een opslaghuisje bij de markt. Daarin kunnen ze de potten bewaren, die ze niet verkocht hebben. En ze helpen elkaar

ook als er iemand ziek is. Ze hebben hier namelijk nog geen verzekeringen, die de kosten betalen en het is best duur als er iemand naar het ziekenhuis moet en medicijnen nodig heeft.

Als we terug varen, gaat de zon onder. Dat is hier elke dag op bijna dezelfde tijd. Het hele jaar door ongeveer tussen 6 en 7 uur 's avonds. De kleuren zijn dan heel mooi, vooral als je het vanaf het water bekijkt.

overnachting: Ségou

Dag 6 (woensdag): Ségou - Djenné

We reizen weer verder. We gaan naar Djenné. Dat is een stad op een eiland in de Bani-rivier. We gaan dus straks met de auto op de veerpont. Het is best een lange reis, wel ongeveer 400 kilometer. Onderweg kunnen we stoppen als we wat willen drinken of eten. En als we iets leuks

zien of als we moeten plassen mogen we ook aan de chauffeur en gids vragen om te stoppen. Ze vinden het fijn om ervoor te zorgen dat wij een goede reis hebben. Djenné is een hele bijzondere stad. Ze maken daar namelijk al hun huizen van leem. Dat is die modder, waar ik al eerder over vertelde. Ze hebben hier zelfs het allergrootste lemen gebouw ter wereld. Dat is een moskee. Een moskee is de kerk van de moslims. In Mali zijn de meeste mensen moslim, daarom zie je hier heel veel moskeeën. Er zijn ook christenen en sommige dorpen en steden hebben dus ook een kerk.

Djenné is heel beroemd geworden door die lemen gebouwen en doordat ze een keer per jaar alle muren van de moskee met een nieuwe laag leem bestrijken. Dan helpen bijna alle mensen uit de stad. De jongens halen leem en dragen die in mandjes van gevlochten riet op hun hoofd naar de moskee toe. De meisjes halen water in emmers. Ook die dragen ze op het hoofd. De mannen maken hele grote ladders en smeren het leem op de muren. En terwijl al dat werk gedaan wordt, maken de vrouwen thuis eten klaar. Als het werk klaar is, vieren ze met z'n allen feest met lekker eten.

Hier mogen trouwens alleen maar moslims de moskee in. Er is een speciaal deel voor de vrouwen en een deel voor de mannen. Als je geen moslim bent, mag je het gebouw alleen aan de buitenkant bekijken. Maar ook dat is al heel mooi!

overnachting: Djenné

Dag 7 (donderdag): Djenné en omgeving

In dit deel van Mali zie je minder ezels dan in Ségou. Hier worden de karren vooral door paarden getrokken. En wij gaan vanochtend op een paardenkar. Het hobbelt wel hoor, dat komt doordat de grond hard is en er kuilen in zitten. Er zijn hier namelijk geen asfaltwegen naar de dorpen. En wij gaan naar een dorp toe. Of misschien zelfs wel naar twee. Er zijn hier in de buurt dorpen van de Peul en van de Bozo.

De Peul dat zijn de herders. Zij verzorgen kuddes koeien, schapen en geiten. De vrouwen verkopen de melk, die dragen ze in grote kalebassen op hun hoofd.

Omdat er in Nederland ook veel koeien en melk zijn, worden Nederlanders door hen ook wel de Peul van Europa genoemd. De Peul hebben een smaller gezicht dan de andere bevolkingsgroepen en hoge jukbeenderen. Ook hebben ze vaak littekentjes in de vorm van streepjes naast de ogen. Dat is een soort tatoeage van hun bevolkingsgroep. En veel Peul-vrouwen hebben een donkere tatoeage rond de mond. Daaraan kun je zien of ze verloofd of getrouwd zijn.

De Bozo zijn de vissers. Hun dorpen liggen altijd aan de rivier. Elke ochtend en laat in de middag gaan ze met hun houten boten de rivier op. Ervaren vissers kun je zelfs alleen op pad zien gaan. Ze staan op hun bootje en duwen hem vooruit met een lange stok en tegelijkertijd gooien ze de netten uit of halen ze die binnen.

overnachting: Djenné

Dag 8 (vrijdag): Djenné - Mopti

We gaan vanochtend aan boord van een houten boot met een rieten dak. Net zo'n soort boot als waarmee we vanuit Ségou naar het pottenbakkersdorp geweest zijn. Maar vandaag gaan we veel verder. We gaan helemaal naar Mopti, dat is bijna 100 kilometer. Onderweg gaan we dorpen

bezoeken en we kunnen vogels kijken (er vliegen hier zelfs kanaries en papegaaien rond). Slapen mag ook hoor, er zijn bankjes genoeg! De bootman en zijn hulp maken lunch voor ons klaar. Ze koken dat op de boot. Ik ben benieuwd wat ze voor ons gaan maken!

Mopti wordt ook wel het Venetië van Mali genoemd. Dat komt omdat daar twee rivieren, de Bani en de Niger, samenkomen en er een haven is.

Vanuit Mopti gaan er zelfs boten naar Timboektoe, dat is een heel eind weg. Meer dan 600 kilometer en de boot doet daar een paar dagen over. Die boten kunnen we straks misschien wel zien. Die zijn helemaal vol geladen. Zakken met van alles en nog wat. En daar bovenop dan nog

dieren, mensen en fietsen. Gelukkig is dat bij onze boot niet zo. Die van ons heeft zelfs een WC.
overnachting: Mopti

Dag 9 (zaterdag): Mopti - Dogon

Toen we gisteren in Mopti aankwamen stond de chauffeur ons op te wachten bij de haven. Hij heeft ons naar het hotel gebracht.

Vanochtend hebben we vrij. Onze gids en chauffeur zijn wel in de buurt hoor. En als we dat willen kunnen we samen met hen op pad.

Vanmiddag reizen we weer verder. Dan gaan we naar het Land van de Dogon. Het wordt ook wel Dogonland of gewoon Dogon genoemd. Dat is een deel van Mali bij een rotswand. Er zijn dorpen bovenop de rotsen en beneden. Als je goed kijkt, zie je zelfs huizen in de rotswand. Dat zijn oude rotswandwoningen. Vroeger woonden daar de Tellem. Dat waren kleine mensen, een soort pygmeeën. Niemand weet precies hoe ze in hun huizen kwamen er wordt gezegd dat ze misschien wel konden vliegen. Er zijn in de rotswand ook grotten, die als begraafplaats gebruikt worden. Het is heel moeilijk om daar te komen. Die plaatsen zijn heilig, daar mogen wij niet heen.

Vroeger waren alle mensen in de Dogon animist. Nu zijn er ook veel moslims en er zijn christenen. In bijna elk Dogon-dorp zijn er mooie lemen moskeeën. Niet zo groot als in Djenné hoor. En soms zie je ook een kerk. Er zijn ook mensen, die moslim en animist tegelijkertijd zijn.

De animisten brengen offers aan de voorvaderen en voeren rituelen uit. Ze hebben geen kerken, wel heilige plaatsen, waar alleen ingewijden mogen komen. Als iemand anders op zo'n plek komt dan is dat heel erg voor een dorp. Ze moeten dan offers brengen om ervoor te zorgen dat er geen nare dingen met het dorp gebeuren en dat kost veel geld.

We gaan goed naar onze gids luisteren en blijven bij hem in de buurt, dan weten we zeker dat we niet per ongeluk op een heilige plek komen.

Vanmiddag gaan we een dorp bezoeken waar ze een rotswand met tekeningen hebben. Daar liggen ook muziekinstrumenten in een grot. Op die plek krijgen de jongens uit het dorp les van wijze mannen over mannen-dingen en ook hoe een goede man zich gedraagt en voor zijn familie zorgt.

Na dat bezoek reizen we verder de Dogon in. Vannacht slapen we in een kampement. Misschien zetten ze wel een bed voor ons buiten of gaan we op het dak slapen. Dan kunnen we sterren kijken. Die zie je hier heel goed. Dat komt omdat er geen lampen zijn.

overnachting: Dogon

Dag 10 (zondag): Dogonland*

Vanochtend werden we wakker van een geluid, alsof er op hout geklopt werd. De vrouwen uit het dorp waren bezig met de voorbereidingen voor het ontbijt. De mensen eten hier 's ochtends een soort pap, dat heet crème de miel. Miel is het Franse woord voor gierst. Dat is een soort graan in de vorm van een rond bolletje. Om daar pap van te kunnen maken, worden de gierstenkorreltjes gemalen. Omdat ze daar geen molen voor hebben, doen ze het met de hand. Daar gebruiken ze houten vijzels en stampers voor. Dat lijkt een beetje op een houten emmer en een grote stok. Met die stok malen ze dus. Dat zijn hele zware stokken trouwens. Die vrouwen zijn echt sterk! Ze gooien de stok zelfs in de lucht en klappen in hun handen voordat ze hem weer opvangen en in de emmer laten landen. Soms malen ze wel met vier vrouwen in een vijzel. Ze helpen elkaar en praten ondertussen of zingen erbij. Ook de meisjes helpen erbij. Dat doen ze voordat ze naar school gaan. Net als water halen uit de put, want ze hebben geen kranen.

Wij douchen ons hier ook heel anders. Met een emmer water en een bekertje. Met het bekertje schep je water uit de emmer en dat giet je dan over jezelf heen. Dan zeep je je in en spoel je de

zeep weer af met bekertjes water. Dat is nog een hele kunst. Vooral op je rug en je armen. We helpen elkaar er bij hoor.

Vandaag gaan we naar een ander dorp wandelen en onderweg kunnen we ook die oude huizen in de rotswand zien. Onze gids legt ons van alles uit over het leven hier. Dat is heel interessant. In elk dorp zijn mooie houten beeldjes te koop. En ook van die maskers, waar ik het in het begin al over had.

Vanmiddag gaan we naar een dorp, waar ze met die maskers dansen.

Misschien hebben we geluk en gaan ze dat ook voor ons doen.

overnachting: Dogon

Dag 11 (maandag): Dogon - San

Wat was het bijzonder in de Dogon en die maskers, die zal ik echt niet snel vergeten! Weet je dat de jongens al heel jong beginnen met oefenen om maskerdanser te worden? En dat iedereen zijn eigen masker heeft. Zo zijn er maskers, die dieren uitbeelden, maar ook maskers die een meisje uitbeelden. Die worden dus ook door jongens gedragen, omdat meisjes geen maskers mogen dragen. Dat komt omdat er ooit, heel lang geleden, een vrouw was, die een masker gebruikte om haar man te laten schrikken. Daarom zijn de maskers verboden voor vrouwen. We gaan nu weer weg uit de Dogon. Vandaag rijden we naar San.

De eerste grote plaats waar we na de Dogon doorkomen, heet Sévaré, daar is een museum, waar ze heel veel kralen hebben. Ook oude kralen. We kunnen er kralen kijken en kopen. Ze hebben er ook mooie kettingen.

San is een plaats op de route naar het zuiden. Vanmiddag kunnen we daar nog even door het stadje wandelen als we dat willen.

overnachting: San

Dag 12 (dinsdag): San - Sikasso

Onze reis gaat verder naar het zuiden, helemaal naar Sikasso. Dat is nog wel een eindje rijden. We zijn daar nu al wel aan gewend. Mali is een heel groot land. Ongeveer 30 keer zo groot als Nederland, 37 keer zo groot als België en 60 keer zo groot als Vlaanderen. Onze reis gaat niet door het hele land hoor. Maar zelfs dat stuk is heel groot. Fijn dat onze chauffeur de weg goed kent en ons overal heen brengt.

Weet je wat zo leuk is aan het stuk van Mali, waar we nu heen gaan? Er komen daar niet zoveel toeristen. Toeristen dat zijn mensen zoals wij, die op reis gaan door een land om het land te zien, de mensen te ontmoeten en te leren over hoe het leven daar is.

Dat er hier weinig toeristen komen, komt omdat er nog niet zo veel mensen weten hoe leuk het hier is. Wij vinden dat helemaal niet erg, want dan kunnen we overal rustig rondkijken.

overnachting: Sikasso

Dag 13 (woensdag): Sikasso en omgeving

In Sikasso is het best druk op straat. Dat komt omdat we hier vlakbij een ander land zijn: Burkina Faso. En het verkeer daar naartoe gaat door Sikasso. Ook is dit deel van Mali heel belangrijk voor de landbouw. Er wordt dan ook veel groente en fruit naar andere delen van het land vervoerd. Ze hebben hier in de stad ook een regionaal museum. Dat is een museum waar ze dingen laten zien, die uit dit deel van Mali komen. Kleding en gebruiksvoorwerpen van vroeger en

muziekinstrumenten en ook een hele serie met foto's. En de meneer van het museum geeft overal uitleg over.

Vanmiddag gaan we naar grotten. Dat is maar een klein eindje rijden.

Daar kunnen we een grotmoskee bezoeken en ook een heel eind naar boven klimmen. We moeten dus goede schoenen aan en een zaklamp mee. En mama mag geen parfum op, want boven zijn er bijen en als ze

parfum ruiken komen ze je opzoeken. Ze denken dan namelijk dat er bloemen in de buurt zijn. Er schijnt hier ook ergens een hele grote slang te wonen. Die krijgen we niet te zien hoor. Het is een heilige slang en die wordt door de mensen hier heel goed verzorgd. Ze brengen elke week offers aan de slang. Die offers dat is eten voor de slang, bijvoorbeeld een kip. Als dank voor die offers praat de slang met de voorvaderen en vraagt hij hen om goed voor de mensen te zorgen. Je zou dus kunnen zeggen dat de mensen goed voor de slang zorgen en dat de slang goed voor de mensen zorgt. Mooi hè?

overnachting: Sikasso

Dag 14 (donderdag): Sikasso - Sélingué

We gaan nog een keer een heel stuk rijden. Naar Sélingué, dat is een dorpje dat ligt aan een heel groot meer. Dat is een stuwmeer. Er ligt daar een dam, waarmee ze elektriciteit maken in een

waterkrachtcentrale. Je kunt zeggen dat ze de kracht van het water gebruiken om energie te maken. En door die energie is er in een heleboel dorpen nu elektriciteit.

Er staat een heel leuk hotel aan het meer. Daar slapen we in hutjes. En er is een zwembad en een restaurant boven het water.

overnachting: Sélingué

Dag 15 (vrijdag): Sélingué en omgeving

Weet je nog dat ik vertelde over die Koning die met een hele karavaan kamelen, beladen met goud door de woestijn naar Marokko trok? En dat Mali toen heel erg rijk was?

Nou, die Mansa Musa heeft niet alles weggegeven hoor. Er is nog steeds goud in Mali. Niet zo heel erg ver hier vandaan is een plek waar de mensen naar goud zoeken. Ga je mee? Dan gaan wij op zoek naar de goudzoekers!

Vanmiddag kunnen we lekker zwemmen of misschien nog even met een visser in zijn boot het meer op en dromen over alles wat we in Mali gezien hebben.

overnachting: Sélingué

Dag 16 (zaterdag): Sélingué - Bamako - vertrek

Toen we in Mali aankwamen leek het best een lange reis te worden en nu is het alweer de laatste dag. We gaan onze koffers inpakken en als er nog plaats is in de koffers kunnen we misschien nog een paar souvenirs kopen als we straks in Bamako terug zijn. Ze hebben daar markten, waar heel veel mooie spullen te koop zijn.

Vanavond worden we naar het vliegveld gebracht. Dan nemen we afscheid van onze gids en chauffeur en gaan we weer naar huis.

overnachting: -

Dag 17 (zondag): thuiskomst

Vanochtend zijn we heel vroeg met het vliegtuig geland. We zijn bijna thuis. Nog heel even en dan kunnen we onze vriendjes en vriendinnetjes vertellen wat we allemaal hebben meegemaakt.

Misschien doe ik op school wel een spreekbeurt over Mali!

** De Dogon kan te voet of per auto bezocht worden; de route wordt daarop aangepast.*